

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπερβολῶς καὶ ὑπὸ τοῦ Οὐκουμηνικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικῶς :

Ἐξωτερικῶς :

Ἔτησια δρ. 8.—
Ἐξάμηνος 4,50
Τριμήνιος 2,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσπερ. λ. 10. Ἐσπερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκαστὸν λικ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδριανίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικόν

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ὸς

Ἐν Ἀθήναις, 4 Μαΐου 1913

Ἔτος 35ον.—Ἀριθ. 23

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β' (Συνέχεια)

—Εἶνε δικά σου... ἀλλὰ μὲ μιά συμφωνία.

—Τί;

—Θὰ μοῦ δανείσης τὴ στολή σου καὶ τὴ θέσι σου ὡς τὸ βράδυ.

Ὁ λακὸς ἀγοῦρλωσε τὰ μάτια του ἀπὸ τὴν ἐκπληξιν.

—Τὴ στολή μου;.. τὴ θέσι μου;... ἐπιθύρως. Μὰ τί τὰ θέλεις;... Καὶ πρῶτα-πρῶτα σοῦ ἔρχεται ἡ στολή μου;

Καὶ ὁ Ρεμὺ συνέκρινε τὸ πελώριον ἀνάστημά του πρὸς τὸ ἀνάστημα τοῦ μικροῦ τζοκεΪ, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ μόλις ἔφθανεν εἰς τὴ μέση του.

—Γι' αὐτὸ μὴ σὲ μέλη, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης· εἶνε δική μου δουλειά... ναί, τὰ θέλω γιὰ μένα.

Ὁ Ρεμὺ ὕψωσε τοὺς ὤμους.

—Μὰ δὲν εἶνε δυνατό... θὰ μὲ καταλάβουν... θὰ μὲ διώξουν... θὰ μὲ βάλουν φυλακή... θὰ μὲ κρεμάσουν...

—Πολὺ καλά, ὅπως ἀγαπᾷς! εἶπεν ὁ Μπόμπης καὶ ἔκαμε νὰ φύγῃ, κροτα-

λίζων συγχρόνως τὰ χροσὰ νομίσματα εἰς τὴν τσέπην του.

Εἰς τὴν γλυκεῖαν αὐτὴν μουσικὴν, ἡ ὁποία ἀντήχησε μέχρι τῶν ἐγκάτων του, ὁ χονδρὸς λακὸς δὲν ἠμπόρσσε νὰ κρατηθῇ. Ἐσκέφθη, ὅτι ἡ εὐκαιρία νὰ κερδίσῃ πανήγυα σκούδα δὲν τοῦ παρουσάζετο καθημερινῶς καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιωφεληθῇ. Ἦτο ὁμοῦς τίμιος ἄνθρωπος καὶ ἔκαμεν ἀκόμη μίαν ἐρώτησιν:

—Μοῦ ὀρκίζεσαι, εἶπε, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ πάθῃ κανένα κακὸ ἡ Βασιλισσα;

—Τὸ ὀρκίζομαι, ἀπεκρίθη ὁ Μπόμπης ὑψώνων τὴν χεῖρα.

—Καλὰ λοιπόν, ἐπιθύρῃσεν ὁ Ρεμὺ μετὰ μικρὸν, ὕστατον δισταγμὸν. Δέχομαι... Δός μου τὰ χρήματα καὶ σὲ πέντε λεπτά θὰ σοῦ φέρω τὴ στολή μου. Ποῦ θέλεις;

—Στὸ ξενοδοχεῖον τῶν Κρίνων.

—Σύμφωνοι.

Κατευχαριστημένος ὁ Μπόμπης πῶς ἐπέτυχεν εἰς τὰς διαπραγματεύσεις του,

«Ὡ, πόσον εἶχε μεταβληθῆ!...» (Σελ. 182 στ. γ').

Τὸ ἔσχατον διάβημα.

Μετὰ μίαν ὥραν, ἕνας νέος λακὸς, τὸν ὁποῖον κανεὶς δὲν ἐγνώριζεν, ἐστέκετο εὐθυτενῆς καὶ ἀκίνητος εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἀνακτόρων, πρὸς τὸ μέρος τῶν διαμερισμάτων τῆς Βασιλισσῆς. Εἶνε περιττὸν νὰ εἰπωμεν, ὅτι ὁ ἀγνωστος αὐτὸς ἦτο ὁ Λωζέν.

Ἐμεινεν ἐκεῖ μίαν ὥραν, φλεγόμενος ἀπὸ ἀνυπόμονησιν καὶ διερωτώμενος πότε ἐπιτέλους θάπεράσειεν ἡ Μαρία Ἀντουανέττα νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὰ δωμάτιάτης.

Περὶ τὰς τρεῖς, μίαν ἄμαξα ἐστάθη πρὸ τοῦ πυλῶνος καὶ αἱ θύραι τοῦ βασιλικοῦ δικαμερισματος ἠνοιχθησαν.

Δύο ἀκόλουθοι καὶ κυριαὶ ἐπὶ τῶν τιμῶν παρουσιάσθησαν εἰς τὴν κλίμακα. Ἐπιτέλους ἡ βασιλισσα ἐξῆλθεν, ἀκύτταζε τὸν καιρὸν καὶ ἐμειδίασε.

—Ὡραία ἡμέρα, κυριαί μου! εἶπε. Θὰ πᾶμε εἰς τὸ Τριανόν.

Καὶ ἤρχισε νὰ καταβαῖν τὰς βαθμίδας, διευθυνομένη πρὸς τὴν ἄμαξάν της.

Τὴν στιγμὴν πῶς ἠτοιμάζετο νὰ ἐπιβῇ, ὁ δοῦξ σπρώξας τὸν ὑπηρέτην, ὁ ὁποῖος ἔτρεχε νανούξῃ τὴν θυρίδα, ὤρμησε καὶ

«Ὁ δοῦξ ἐγονάτισεν ἐνώπιον τῆς Βασιλισσῆς...» (Σελ. 182 στ. α').

έγονάτισαν με το ένα γόνατον ενώπιον της βασίλισσας. "Ηλπίζεν ότι η Μεγαλειότης της θα έπαυόσεν εις το άλλο του άντι να μεταχειρισθῆ το βελούδιον ανάβαθρον, δια να εισέλθῃ εις τὴν ἀμαξάν, καὶ οὕτω θά εἴλυε τὴν προσοχὴν της.

Πραγματικῶς, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα, ἐκπληκτῆ, ἔρριψεν ἕνα βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἀλλοκότου ἐκείνου ὑπηρετοῦ καὶ κάπως ἀταράχθῃ.

Βέβαιος τώρα, ὅτι εἶχεν ἀναγνωρισθῆ, ὁ Λωζὲν ἠτοιμάσθη νὰ ἐκτεύσῃ τὴν βασιλισσαν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν προστασίαν της, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφρασε.

Μετὰ μεγάλην ἐτοιμότητα πνεύματος, ἡ Μαρία Ἀντουανέττα ἀνέλαβε τὴν ἀταραξίαν της καὶ, προσποιουμένη ὅτι δὲν ἀνεγνώρισε τὸν ὑπὸ δυσμένειαν αὐλικόν, — τὸν ὁποῖον ὅμως ἐτίμα ἄλλοτε μετὰ τὴν εὐνοίαν της, — ἐκάλεσεν ἕνα ἀκόλουθον καὶ δείχνον τὸν ἀκίνητον Λωζὲν:

— Κύριε, εἰπέ μετὰ τὸν θυγρὸν καὶ ἀγέρωχον ἐκεῖνο ὕψος, τὸ ὁποῖον ἤξευρε νὰ παίρῃ τόσον καλὰ διατάξατε, σὰς παρακαλῶ, νὰ διώξουν αὐτὸν τὸν ὑπηρετῆν. Εἶνε πολὺ ἀδεξίος... δὲν ξέρει οὔτε νάνοιξῃ τὴν θυρίδα μιᾶς ἀμαξῆς.

Ὁ κλειδοῦχος τῆς ὑπηρεσίας ὤρμησεν πρὸς τὸν Λωζὲν καὶ τὸν ἐσπρωξε μέσα, ἐνῶ ἡ ἀμαξά τῆς βασίλισσας ἐξηφανίζετο εἰς τὴν δεινροστοιχίαν, ἡ ὁποία ὠδήγει πρὸς τὸν Τριανόν.

Μετ' ὀλίγας στιγμᾶς ὁ δοῦξ ἐπανέειρε τὸν Μπόμπη, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπερίμενεν εἰς ἕνα δωμάτιον τοῦ Πανδοχείου τῶν Κρίνων.

Βλέπων τὴν ἠλλοιωμένην μορφήν τοῦ κυρίου του, ὁ μικρὸς τζόκευ ἐνόησεν ἀμέσως, ὅτι τὸ διάδημα δὲν εἶχεν ἐπιτύχῃ. Ἐν τούτοις, ὡς ὑπηρετῆς διακριτικὸς καὶ εὐάγωγος, ἀπέφυγε νὰ κάμῃ οἰανδήποτε ἐρώτησιν καὶ περιωρίσθη νὰ βοηθήσῃ σιωπηλῶς τὸν δοῦκα νὰ βγάλῃ τὰ ρεῦχα τοῦ Ρεμό καὶ νὰ φορέσῃ τὰ ἰδικά του.

Ἀφοῦ ἐνεδύθη ὁ δοῦξ Λωζὲν, εἶπεν ἀπλῶς:

— Μπόμπη, φίλε μου, εἶχες δίκιο... Μοῦ φαίνεται, ὅτι γρήγορα θά ξαναϊθῆς τὴν Ἀγγλίαν σου.

Καὶ χωρὶς νὰ ἐξηγηθῆ περισσότερο, ἀπῆρε τὸ καπέλλο του καὶ ἐξῆλθε, ἀφῆνον τὸν δυστυχῆ Μπόμπην ἀρετὰ ἀνήσυχον διὰ λογαριασμόν του, καὶ διὰ λογαριασμόν τοῦ ὑποχρεωτικῶ ἐκείνου Ρεμό. #

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΤΕΝΕΡ

Ἡ ἐκδίκησις τοῦ Λωρᾶν.

Ἡ νύξ ἦτο σκοτεινῆ. Μεγάλια μαῦρα σύννεφα ἐμπόδιζαν τὸ φῶς τῆς σελήνης,

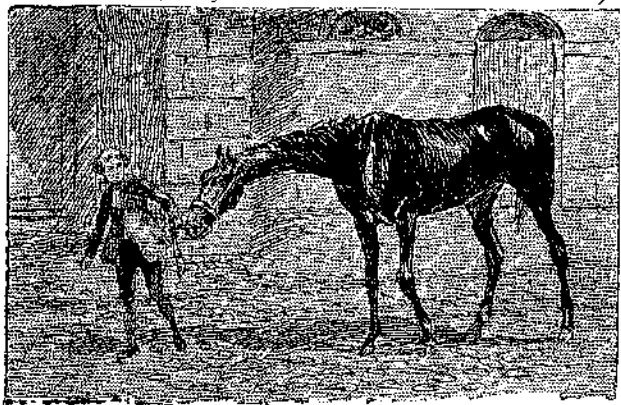
ἡ ὁποία ὅμως κατώρθωνε κάπου-κάπου νὰ σκίξῃ τὸν πυκνὸν των πέπλων καὶ νὰ φεγγαβολῇ ἀνωθεν τῶν κοιμημένων Βερσαλλιδῶν.

Μικρὰ βήματα ἀνηγαῶν εἰς τὴν σιγὴν. Εἶνε τὰ βήματα τοῦ φίλου μας Μπόμπη, ὁ ὁποῖος ἐπιστρέφει ἀργὰ εἰς τὸ μέγαρον Λωζὲν, ἀνήσυχος κάπως περὶ τοῦ τρόπου, μετὰ τὸν ὁποῖον θά τὸν ὑπεδέχεται ὁ θυρωρὸς, εἰταν θά ἐσηκῶντο βέβαια ἀπὸ τὸν ὕπνον διὰ τὸ ἀνοίξῃ.

— Ἄν κατὰ τύχην ἡ μικρὴ πόρτα τῶν σταύλων ἦταν ἀνοικτῆ, θά μπορούσα νὰ μπεῶ χωρὶς νὰ ἐνεγκλήσω τὸν παράξενον θυρωρὸ καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῶ νὰπαντήσω εἰς τὰς ἐρωτήσεις του.

Καὶ μετὰ τὴν σκέψιν αὐτήν, ὁ Μπόμπης ἐστρίψε ἀριστερὰ καὶ εἰσῆλθεν εἰς στενὸν δρομίσκον κατωφερικόν, εἰς τὸ βέθος τοῦ ὁποῖου ἦτο ἡ μικρὰ θύρα τῶν σταύλων.

Τὴν σπρώχνει, ἀλλ' ἡ θύρα ἀνθίσταται. Δὲν ἐληγομόνησαν νὰ βάλουν ἀπὸ

Ὁ Μπόμπης ἠτοιμάζετο νὰ τὸν φωνάξῃ, εἰταν τὸ φῶς ἐσθυσεν. (Σελ. 183 στ. β').

μέσα τὴν ἀμπάρρα, μαλονότι καὶ αὐτὸ συνέβαινε συχνά.

— "Ε, τόσο τὸ χειρότερο... γιὰ τὸν ἠλίθιο τὸ θυρωρὸ! ἀνέκραξεν ὁ Μπόμπης. Θά ξυπνήσῃ... δὲν γίνεται ἀλλιῶς!

Καὶ ἐγύρισε, διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ κτυπήσῃ τὴν μεγάλην θύραν τοῦ μεγάρου, εἰταν ἐξοφῆ, σηκῶσας τὸ κεφάλι του, εἶδε μίαν μαύρην σκιάν νὰ ἔρπῃ σιγά-σιγά εἰς τὴν ράχιν τοῦ τοίχου...

— "ὦ, ὦ! ἔκαμεν ὁ Μπόμπης, κρυπτόμενος εἰς μίαν ἀκρὴν κλέπτῃς!

Ὁ ἄνθρωπος ἐγλυστοῦσε τώρα μετὰ προσοχὴν κατὰ μῆκος τοῦ τοίχου. Ἐστρεψε τὴν ράχιν, κιασμένος μετὰ τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων ἀπὸ πᾶν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ὁ Μπόμπης ἀνεγνώρισε τὸ μακρὸ καὶ ἰσχνὸν σῶμα, τὰ ἀτακτὰ μαλλιά καὶ τοὺς ἀνωμάλους ὤμους τοῦ Λωρᾶν. Ναι, δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία. Ἦτο ὁ Λωρᾶν, ὁ παλιάνθρωπος, ὁ ἐχθρὸς του, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐκδικηθῆ εἰς τὸ Σαμπλόν, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἐκτοτε εἶχε γίνῃ ἀ-

φαντος, ἐκδιωχθεὶς κακῆν-κακῶς ὑπὸ τοῦ κυρίου του.

Ὅταν ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ νυκτερινὸς ἐπισκέπτης, ὁ ὁποῖος ἔφυγε κρυφὰ ἀπὸ τὸ μέγαρον τοῦ Λωζὲν διὰ τῆς μάνδρας, ἦτο πράγματι ὁ κκοῦργος ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ τὸν πνίξῃ εἰς τὴν γέφυραν τοῦ Κρ. Ἰλ, ὁ μικρὸς Ἀγγλος, ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον, ὤρμησε γενναίως ἐναντίον του.

Ἄλλ' ἦτο ἀργά.

Ὁ Λωρᾶν εἶχε πηδήσῃ εἰς τὸν δρόμον καὶ τώρα ἔτρεχε μετὰ ὄλην τὴν ταχύτητα τῶν μακρῶν του ποδῶν πρὸς τὴν λεωφόρον τῆς Βασιλείσσης.

Ἐπειδὴ τὸ σκότος ἦτο βαθύ, ὁ Μπόμπης δὲν ἔκρινε καλὸν νὰ τὸν κυνηγήσῃ. Ἐπειτα εἶχεν ἀνησυχίαν, προσιοθήματα ἀπαισία τὸν ἐκόκλωσαν καὶ ἔτρεξε νὰ κτυπήσῃ τὴν μεγάλην θύραν τοῦ μεγάρου.

Τὸ ἀνοίξαν μετὰ τὸ πρῶτον κτύπημα.

Ὅταν ὁ μικρὸς τζόκευ εἶδε τὸ δωμάτιον τοῦ θυρωροῦ φωτισμένον καὶ αὐτὸν ἐρχόμενον εἰς πρὸςπάντησίν του μετὰ πρόσωπον λυπημένον καὶ ἀνησυχόν, εἰ φόβοι του ἐπακυρώθησαν.

— Ἄ, εἰσὶ εἶσαι, Μπόμπη; εἶπαν ὁ θυρωρὸς. Ἐλα λοιπόν! σ' ἐπεριμένεμα...

— Γιατί; ἠρώτησεν ὁ μικρὸς μετὰ φωνὴν πνιγομένην ἀπὸ συγκίνησιν. Μὴν ἔπαθε τίποτα ὁ Πέρτενερ;

— Ναι, εἶνε ἄρρωστος, πολὺ ἄρρωστος... Ὁ ἀρχισταυλίτης εἶπε πῶς δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτα... εἶνε πιά χαμένος.

Ὁ Μπόμπης δὲν ἐστάθη νὰκούσῃ περισσότερο, ὅ,τι ἐφοβήτο, συνέβη; ὁ κκοῦργος, ποῦ εἶδε νὰ φεύγῃ κρυφὰ ἀπὸ τὸν τοίχον, εἶχε προσβάλῃ τὸν Πέρτενερ.

Ἄλλὰ τί τοῦ εἶχε κάμῃ; Καὶ ἦτο ἀκόμη καιρὸς νὰ σωθῆ τὸ δυστυχισμένον ἄλογον;

Ἐστρεξεν ἀμέσως εἰς τὸν σταῦλον τοῦ Πέρτενερ. Ἡ θύρα ἦτο ὀλάνοικτῆ.

Ἐνα φανόρι, κρεμασμένον εἰς τὸν τοίχον, ἐφώτιζε τὴν ὑψηλὴν καὶ λεπτὴν σιλουέτταν τοῦ ζώου, τὸ ὁποῖον μόλις ἐστακεν εἰς τὰ πόδια του. Φαίνεται, ὅτι εἶχε κυλιθῆ κάτω καὶ ἦτο καταλερωμένον.

Ἀπὸ τοὺς σποραγμοὺς ποῦ θά εἶχε κάμῃ, τὸ σῶμα του ἦτο καταπληγωμένον καὶ ἀματωμένον. ὦ, πόσον εἶχε μεταβληθῆ εἰς τόσον ὀλίγον διάστημα! Τὸ ὄρατον ἄλογον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρῖσι, πρὸ ὀλίγων ὥραν ὕγιες, στιλπνόν, δυνατόν, θαυμάσιον, τώρα τοῦ ἔκαμεν φρίκην νὰ τὸ βλέπῃ.

Ὁ Λωρᾶν, αὐτὴν τὴν φορᾶν, εἶχεν ἐπιτύχῃ τὸν σκοπὸν του κατωρθώσας νὰ δηλητηριάσῃ τὸν Πέρτενερ!

Πρὸ τοῦ θεάματος ἐκείνου, ὁ Μπό-

μπης ἐξερράγη εἰς λυγμοὺς καὶ μετὰ φωνὴν σπαρακτικὴν ἀπεκρίθη εἰς τὰ παρηγορητικὰ λόγια ποῦ τοῦ ἔλεγεν ὁ θυρωρὸς:

— Εἶνε χαμένος!.. τὸ ξέρω καλά... Μετὰ τὸν ἐφαρμάκωσαν!

— Μὰ ποῖος νομίζει πῶς θά σοῦ φαρμάκωνε ἄλλογόν σου;

— Ὁ Λωρᾶν! Τὸν εἶδα μετὰ τὰ μάτια μου ποῦ πῆδησε ἀπὸ τῆς μάνδρας.

Ὁ θυρωρὸς ὕψωσε τοῦ; ὤμους.

— Ἡ λύπη σὲ κάμνει τραλλό, καί-μένε μου Μπόμπη, εἶπε μετὰ οἰκτον. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μπεῖ στὸ σπῆτι χωρὶς νὰ τὸν ἰδῶ. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι ὁ Πέρτενερ ἀρρώστισε ὅπως ἀρρωσταίνουσιν ὀλα τὰ ἄλογα, καὶ ὁ ἀρχισταυλίτης; εἶπε πῶς δὲν ἔχει γιαιτροῖα. Ἄ, αὐτὸς ξέρει.

Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις αὐτάς, ὁ θυρωρὸς, ποῦ ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ ξανσεύσῃ τὸ κρεββάτι του, ἀπεμακρύνθη λέγων:

— "Ε, τώρα ποῦ ἤλθες, κῦτάξε νὰ περιποιηθῆς τὸ ἄλογόν σου, ὅπως μπορεῖς, ὡς τὸ πρῶτόν ποῦ θά μὲ ὀρέσῃ νὰ φωνάξωμε τὸν ἄλλογογιατρό... Καλὸ ξημέρωμα, Μπόμπη. Ἄν χρειασθῆς τίποτα, μετὰ φωνάξεις.

Ὁ θυρωρὸς ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ὁ μικρὸς τζόκευ ἔμεινε μόνος, ὀλομόναχος μετὰ τὸ ἄλογόν του, ἄπληγισμένος, διότι ἄνοιούσεν ὅτι ἀπὸ γανένα δὲν εἶχε νὰ περιμένῃ βοήθειαν.

Ποῖος ξέσπει μάστιγα μήπως εἰ ὑπῆρξαι, εἰ ὁποῖοι δὲν τῶ ἀπέκρυπταν τὴν ἀντιπάθειαν των πρὸ τοῦ θριάμβου του, δὲν ἦσαν συνένοχοι τοῦ Λωρᾶν;..

Ἄν ὁ Μπόμπης ἤξευρε ποῦ εὕρισκετο ὁ κύριός του, θά τὸν εἰδοποιούσε. Αὐτὸς, ἦτο βέβαιος, θά ἐφώναζεν ἀμέσως ἀνθρώπους ἰκανοὺς νὰ ἱατρεύσουν τὸν Πέρτενερ.

Ἄλλ' ὁ δοῦξ εἶχε φύγῃ ἀπὸ τὸ Πανδοχεῖον τῶν Κρίνων χωρὶς νὰ τῶ εἰπῆ ποῦ θά ἐπήγαινε. Ὁρισμένως, εἰς τὴν τρομαρᾶν αὐτὴν περίστασιν, ὁ μικρὸς τζόκευ δὲν ἔτρεπε νὰ ἐλπίζῃ βοήθειαν, παρὰ μόνον ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ Μπόμπης χάνει τὸν μόνον του φίλον

Τότε ὁ Μπόμπης ἐθυμήθη ὅτι μίαν νύκτα, εἰς τὸ Οὐρμπληδων, ὁ Σέρ-Τζάκ, ἔν ἀπὸ τὰ ἄλογα τοῦ Τοῦ Τσάρλεϋ, ἀρρώστισεν ἔξαρνα σάν τὸν Πέρτενερ.

Ὁ γέρον ἱππογυμναστής του ἔστριψε δυνατὰ τὴν κοιλίαν του μετὰ εἰσπνευμα καὶ ἔπειτα τὸ ἐπερπάτησε πολλὴν ὥραν χωρὶς διακοπήν.

Ὁ Μπόμπης ἔτρεξεν εἰς τὸ κυλικεῖον, ὅπου κῦρην εὐκόλα μίαν φιάλην μετὰ ρακίην καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν σταῦλον. Μισὴν ὥραν ἔστριψε τὸν Πέρτενερ. Καὶ ἀφοῦ ἐκουράσθη, τὸν ἔλυσε καὶ ἤρτισε νὰ τὸν τριγυρίζῃ εἰς τὴν αὐλήν, ἡ ὁποία ποτὲ ἄλλοτε δὲν τῶ ἐφάνη τόσο μεγάλη, μετὰ τοὺς ὑψηλοὺς ἐκείνους λευκοὺς τοίχους,

τοὺς φωτισμένους ἀπὸ τὴν ὠχρᾶν σελήνην. Ἐνα φῶς ἔλαμπεν ἀκόμη εἰς ἕνα παράθυρον τῶν διαμερισμάτων τῆς ὑπηρεσίας. Ἦτο τὸ δωμάτιον τοῦ ἀρχισταυλίτου. Ὁ Μπόμπης ἠτοιμάζετο νὰ τὸν φωνάξῃ, εἰταν τὸ φῶς ἐσθυσεν. Ἀπεφάσισε τότε νὰ μείνῃ μόνος μετὰ τὸ ἄλογόν του, τὸ ἄρρωστον καὶ ἐτοιμοθάνατον.

Ἡ φλαῶν ἐν τούτοις τὰ πλευρὰ τοῦ ἄλλογου, ἐβεβαιώθη ὅτι τὸ σῶμα του ἔτρεψε τώρα ὀλιγώτερον καὶ ὅτι ἡ ἀναπνοὴ του ἦτο ἡσυχωτέρα. Ἦρχισεν ἀμυδρῶς νὰ ἐλπίζῃ καὶ ἐπανῆλθε μετὰ τὸν Πέρτενερ εἰς τὸν σταῦλον.

Τὸ ἄλογον ἐξηπλώθη ἀμέσως εἰς τὸ ἄχυρον. Ὁ Μπόμπης κατεκλίθη πλησίον του εἰς τὴν φάτην, καὶ τὸ ἐχάιδευε, καὶ τοῦ ὠμιλοῦσε τρυφερὰ εἰς τὴν γλῶσσάν του... (Ἐπεται συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΑΡΙΖΕΤΕ ἴσως ἐξ ἀκοῆς, ὅτι μία Ἑλληνὶς ζωγράφος, ἀπὸ τὰς τρεῖς, τέσσαρας ποῦ ἔχομεν, — διότι εἰς τὸν κλάδον αὐτὸν διαπρέπου καὶ γυναικες, — ὀνομάζεται

Θάλασσα Φλωρᾶ-Καραβία. Ἡ καλλιτέχνης αὐτὴ εἶχε τὴν γενναϊότητα νὰ παρακολουθῆσῃ τὸν πόλεμον. Ἐπῆγεν ἀπὸ τὴν Θεσσαλονικὴν εἰς τὰ Ἰωάννινα. Καὶ ἐπιστρέψασα ἀπὸ τὴν πολυμήνην καὶ κοπιώδη αὐτὴν ἐκδρομὴν, ἔφερε τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀποκρυσταλλωμένης εἰς διακοσίας εἰκόνας (παρτέλ ἢ ελαυογραφίαι) καὶ σχέδια. Ὅλ' αὐτὰ τὰ ἔργα εἶνε τώρα ἐκτεθειμένα εἰς μίαν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνιδῶν. Καὶ ὁ κόσμος τρέχει πλέον διὰ νὰ βλέπῃ καὶ νὰ θαυμάσῃ εἰς τὴν Ἐκθεσιν αὐτὴν τῆς Ἑλληνίδος ζωγράφου, τὸν πόλεμον.

Καὶ καθαυτὸ μὲν πόλεμος, δηλαδὴ μάχη, εἰς τὴν Ἐκθεσιν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει. Διότι ἡ κυρία Θάλασσα Φλωρᾶ-Καραβία ἐπισκέπτετο τὰ καταλαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας γέφυρα μετὰ τὴν μάχην. Ὑπάρχουν βίμως ἐν ἀθροῖαν τὰ πρόσωπα ποῦ ἔλαβον μέρος εἰς τὰς μάχας, τὰ πεδία τῶν μαχῶν, αἱ ἀπελευθερωθεῖσαι πόλεις καὶ ἐν γένει τὰ κατόπιον ἐνὸς πολέμου προσφάτου, μεγάλου καὶ ἐνδύξου. Μέγα μέρος τῆς Ἐκθέσεως κατέχουν αἱ προσωπογραφίαι τῶν ἐπιστῆμων.

Καὶ ἰδοὺ πρῶτα-πρῶτα ὁ Ἀρχιστρατήγος, ὁ Βυζοιεὺς Κωνσταντίνος. Τὸν ἔχει ζωγραφισμένον εἰς ποικίλας στάσεις, μετὰ χρωματὰ ἢ ἀπλῶς μετὰ κραιγιάνι, καὶ παντοῦ βλέπει κανεὶς ζωντανευμένην τὴν ἐμῆ ἐκείνην φωτογενίαν, μίαν ἐντό-

νον μορφήν πλήρη σκέψεως καὶ φροντίδος. Ἐπειτα εἶνε ὁ ἀειμνηστὸς Βασιλεὺς Γεώργιος καὶ ἡ βασίλισσα Ὀλγα — ἐντυπώσεις τῆς ἐλληνικῆς Θεσσαλονικῆς, ποῦ ὁ Ἐθνομάρτυς Βασιλεὺς ἐπέκρωσε νάφισῃ τὴν ψυχὴν, — οἱ πρῆγικτες καὶ αἱ πρῆγικτισσαι τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἐντυπώσεις ὀλαί τοῦ στρατοπέδου ἡ τοῦ νοσοκομείου. Εἶνε ἀκόμη οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, οἱ σωματάρχαι, οἱ ἐπιτελάρχαι, ὀλαί αἱ στρατιωτικαὶ ἐπιστημότητες, καθὼς καὶ οἱ ἐπιστῆμοι τῶν Τούρκων αἰχμαλώτων, ὁ Ἐσσατ πασᾶς, ὁ Ρεῦδ βέης, τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Ἐσσατ, κτλ. Εἶνε ἀκόμη οἱ θρησκευτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, ὁ διοικητῆς καὶ ὁ νομάρχης Θεσσαλονικῆς, ὁ Μητροπολίτης, ὁ Ἀρχιεραβένδος.

Νὰ καὶ ὁ Μαστοῦκας, νὰ καὶ ὁ Μάνος, νὰ καὶ ὁ Ἀδαμίδης, ὁ ἀεροπόρος, νὰ καὶ ὁ ἄναξ Πρόσκοπος. Ἐπειτα μία μεγάλη συλλογὴ ἀνωνύμων τύπων καὶ σκηναῶν: Ἐδῶ στρατιῶται εἰς τὰ ἀντισκηναῶν, ἐκεῖ τραυματῆται εἰς τὸ πρόχειρον νοσοκομεῖον, ἐκεῖ Ἐβζωνοὶ ἀγαγινώσκοντες τὰ νέα τῶν ἐφημεριδῶν, ἄλλοῦ πυροβοληταὶ γύρω εἰς τὸ κανόνι των. ἄλλοῦ ὀμιλος Τούρκων αἰχμαλώτων, ἕνας χότζας, ἕνας σκοπός, ἕνας πωλητῆς τοῦ στρατοπέδου, ἐν ἀεροπλάνον, μία κατασκήνωσις, κτλ. Καὶ τέλος εἶνε τὰ σχετικὰ τοπία, ὁ λιμὴν τῆς Θεσσαλονικῆς, τὸ Ἄκτιον, ὁ Ὀλυμπος ἀπὸ τὴν Κοζάνην, τὰ βουνὰ τῆς Μαγνασίας, τὸ Σόροβιτς, ἡ Βέρροια, κτλ. Ὁ ἡθελὰ δὲλὸκλιτρον σελίδα, διὰ νὰ σὰς ἀπαριθμῆσῃ τὰ θέματα τῶν ὑπερδιακοσίων αὐτῶν εἰκόνων καὶ σχεδίων τῆς Ἐκθέσεως. Νομίζω ὅμως, ὅτι μετὰ τὰ ὀλίγα ποῦ σὰς εἶπα, σὰς ἔδωσα μίαν ἰδέαν τῆς ἐνδιαφερόσης αὐτῆς ἐργασίας τῆς κυρίας Φλωρᾶ. Εἶνε ὁ πόλεμος εἰς πρόσωπα καὶ πράγματα, μετὰ τὸν πόλεμον, δηλαδὴ μετὰ τὰς μάχας. Εἶνε τὰ λείψανα, τὰ ποταμεινάρια, οἱ τόποι καὶ τὰ ποτελέσματα τοῦ πολέμου. Καὶ εἶνε αἱ μορφαὶ τῶν ἡρώων του, ὀλων ἐκείνων ποῦ ἐπαιξάν εἰς αὐτὸν ἕνα οἰονδήποτε ρόλον. Ἡ Ἱστορία εἰκονογραφημένη.

Ὅσον διὰ τὴν τέχνην αὐτὴν τῶν εἰκόνων καὶ τῶν σχεδίων, ποῦ μὰς δείχνουν τόσα πῶλλά, δὲν εἶμαι εἰδικὸς διὰ νὰ σὰς ὀμιλήσω. Ὅλοι ὀμως οἱ εἰδικοί λέγουσιν, ὅτι ἡ Θάλασσα Φλωρᾶ-Καραβία διαπρέπει εἰς τὴν προσωπογραφίαν καὶ τὴν τοπιογραφίαν. Εἶνε μία δυνατὴ καλλιτέχνης, ἡ ὁποία τιμᾶ τὴν νέαν ἐλληνικὴν τέχνην. Εἰς τοὺς ἀθηναίους φίλους μας συνιστῶ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἐκθεσιν τοῦ Πολέμου, ἡ ὁποία θά εἶνε ἀνοικτῆ μετὰ τῆς 10ης Μαΐου. Ὅσον διὰ τοὺς ἄλλους, ἄς ἀρκεσθοῦν εἰς τὴν ἀπὲλῃ αὐτὴν περιγραφὴν.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΜΙΑ ΕΚΠΑΙΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Είς συνδρομητής του Τηλεφώνου εξήγησεν από τὸ κεντρικόν γραφεῖον συκοινωνίαν με τὸν ἰατρόν του.

Ο ἰατρός.— Τότε θὰ ἔχῃ βρογχίτη.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ὁ ὑπάλληλος τοῦ τηλεφώνου ἀλλάζει κατὰ λάθος τὴν συκοινωνίαν, καὶ ὁ ταλαιπώρος σύζυγος λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν ἐνὸς μηχανικοῦ, ποῦ εἶδος μίαν συμβουλήν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μιᾶς αἰμομηχανῆς.

Πρὸς μεγάλην ἐκπληξίν του, ὁ ἰατρός δὲν ἐπανέειδε ποτὲ τὸν ψλάτην του.

ΠΡΑΟΤΗΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ Β'

Φίλιππος ὁ Β', βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, ἀπ' οὗ ἠγεγύνησε πολλὰς ὥρας τῆς νυκτός γραφῶν μαζῶν ἐπιστολῆν, τὴν ἔδωκεν ἔπειτα εἰς τὸν γραμματέα του διὰ τὰ τὴν διέλασεν καὶ τὴν σφραγίσεν.

Καὶ κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς νυκτός ἐγραψεν ἐκ νέου τὴν ἐπιστολήν, χωρὶς νὰ δεῖξῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην δυσαρτέκιαν πρὸς τὸν γραμματέα του.

ΤΑ ΧΕΙΔΙΟΝΙΑ

Σὲ μιὰ γωνιά τῆς αὐλῆς μας δυὸ χελιδονάκια ἔχουν κτίσει τὴν φωλιὰ των.

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

αἰδούν σὺν μαῖρας πινελῆς ἐπάνω στὸ γαλάξιο οὐρανό. Πόση χαρὰ ἔχουν τὰ καίμενα ποῦ βλέπουν πάλι τὴν φωλιὰ των ἂν κ' ὁ σκληρὸς χειμῶνας τὴν ἔχει κάμει ἀκατοίκητη.

Τὰ μικράκια πουλιὰ μεγάλωσαν, μάθανε νὰ πετοῦν καὶ νὰ ζοῦν μόνα των.

Ὁ καιρὸς ἤρχισε νὰ χαλᾷ, ὁ οὐρανὸς σκεπάζεται ἀπὸ σύννεφα, τὰ φύλλα κερταίνισαν.

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΜΕ ΒΑΡΚΑ

Μιὰν ὥρα πρὶν νὰ φέξῃ Ἐγὼ κ' ἄλλοι πέντ' ἔξῃ, Μεγάλοι καὶ παιδιά, Σὲ βάρκα μπήκαμε ὅλοι Κι' ἀπὸ ἔω ἀπὸ τὴν πόλιν Πηγαίναμε ἀμμουδιά.

Τὴ θάλασσα γαλήνια!... Πετούσαν σὰ δελφίνα Στὸν κάτασπρον ἄβρο Βαρκοῦλες, καϊκάκια

Μὲ κάτασπρα πανάκια Σὲ φύσημα ἀλαφρῶ.

Δίπλα μας μιὰ μικρούλα Γλυστρουῖσε φαρμπούλα

Στὰ γαλανὰ νερά, Καὶ τρέχοντας γιὰ ψάρια Δίχτυα ἄπλωνε καθάρια Τὸ χερί τοῦ ψαρά.

Κάποιο παιδί, πιὸ πέρα, Καθόταν σὲ μιὰ ἔτρα Μ' ἀπετονιά γερή, Καὶ ψάρευε μετ' ἠγάρι Δολώνοντας ζυμάρι

Χαλκίς, 4 Ἀπριλίου 1913

Ἀθανάσιος Διάκος

ΔΙΠΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Μεσοστὴς ἡ Σταυροφόρα σκλαβωμένη, τὴν εἶχαν δέσει ἀπὸ τὸ ἄκρον—πρόλιπτη, μόλις ἐκυμάτιζε, σὺν νὰ ἠσθάνετο ὅτι γιὰ τὸν Χριστὸ ποῦ ἀσπλαγχνά ἐσταύρωσαν οἱ Ἑβραῖοι ἐπενθούσας. (Ὁ κώδιον, ἀργὰ λυκῆρὰ ἐσημειώσθη ὅλη τὴν ἡμέρα τὸ μαρτύριόν Του...)

Ἡ Σταυροφόρα ὑπερήφανη, ὡς ὄνειρεμένη ἐλπίδα, κυματίζει ὑψηλά. Τὴν στενοχωρεῖ ὅμως τὸ σκλάβωμά της ἐκείνο καὶ τραβᾷ θυμωμένη...

Γιὰ τὴν ἰδοῦν νὰ κυματίζει ἐπὶ ὑπερήφανα, χιλιάδες παλληκαριῶν ἔχυσαν τὸ αἷμά τους, εὐτυχεῖς ὅτι τὸ προσέφεραν γιὰ τὴν Μεγάλῃν Ἰδέαν, μακάριοι ποῦ ἔδιδαν ζωὴν εἰς ἓνα νεῖρο...

Παιδιά ἐξήλθυσαν τοὺς νέους, αὐτοὶ οἱ νέοι τῆς ἐχάρησαν ὅλα τὰ γλυκὰ ὄνειρά τους, μετ' ἡμῶν τους. Αἱ μητέρες, γενναίως, ἀγογγύστως τῆς ἔδωκαν τὰ τέκνα τους, ἀδελφαὶ τοὺς ἀδελφοὺς τους, σύζυγοι τοὺς συζύγους τους. Ὑπέρο ὅλα, Σὲ, Μητέρα... γιὰ Σὲ ὅλα τὰ αἰσθήματα πνίγουν βαθεῖα στὴν καρδιά...

Σημαῖα τῶν ἐλπίδων μας, μικρὰ γωνία τῆς Πατρίδος, διπλὴ ἀνάστασις ἐώρτασε, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος μας τὸν θριαμβικὸν διελάλητος πολυκαπῆν, καὶ τῶν καλληκαριῶν σου τὴν ἀνάμνησιν τὴν γλυκεῖα κ' ἀθάνατην ἐθάπτευσες μετ' ἐς θεϊκῆς πτυχῆς Σου!...

Ἐπίμενε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καλοῦ καὶ μὴ ἀπογοητεύου ἀπὸ τὰ ἐμπόδια, τὰ ὅποια ἀφέντως θὰ συναντήσῃς.

Ὁ τίμιος πρᾶττει τὸ καλὸν ὄχι διὰ τοὺς ἀπαινοὺς, ἀλλὰ διότι εἶνε καλὸν.

Ἢ χαρὰ τῆς ἐκδικήσεως διαρκεῖ μιὰν μόνον στιγμὴν ἢ χαρὰ τῆς ἐπιεικειᾶς παρατείνεται εἰς ὅλον τὸν βίον.

Τὸ καλὸν ὄνομα ἀποκτάται διὰ πολλῶν καλῶν πράξεων, ἀλλὰ χάνεται διὰ μιᾶς μόνον κακῆς.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ Σχολεῖον. Ὁ διδάσκαλος.— Πῶς κἀμνε, Τάκη, ὁ δικός σου παῖς-παιδός; Ὁ Τάκης, μετὰ σέβην.— Τὰ δίδουμα, κύριε!

Ἐστῆλη ἐπὶ τῆς Ἐθδόμευ Βοσκοποῦλας

Τὴν Μεγάλῃν Παρασκευῇ, ἀπὸ τοῦς ἐξώστως καὶ τὰ παράθρα, ἔρωτιαν τὸν Ἐκιδάριον μετ' ἐτάλα ἀνθῶν. Ὁ Φάων ποῦ ἔβλεπε μετ' ἡ μαμμά του, τὴν ἐρωτᾷ: —Μαμμά, τί εἶνε αὐτὰ τὰ φράκαλα ποῦ εἴχουν ἀπὸ τὰ παράθρα; Ἐστῆλη ἐπὶ τῆς Μεγάλῃς Καρδίας

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ ΤΟΥ 1913 ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ Α' ΠΡΟΚΡΙΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ανακήρυξις τῶν 20 ὑποψηφίων τῆς Α' τριμηρίας

Μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου, τελευταίας ἡμέρας τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν πρώτην προκριματικὴν ἐκλογὴν προθεσμίας, ἐλήφθησαν 811 ψηφοδέλτια.

Γενωμένης τῆς διαλογῆς, ἀνακηρύσσονται ὑποψήφια διὰ τὴν τελικὴν ἐκλογὴν τῆς Α' τριμηρίας τὰ ἑξῆς εἰκοσι ψευδώνυμα, ἐκ τῶν ἐγχειρηθέντων 353 κατὰ τὴν Α' τριμηρίαν, τὰ ὅποια ἔλαβαν τὰς περισσότερας ψήφους. (Ὁ Πίναξ συνετάχθη ἀλφαριθμητικῶς. Ὁ κατόπιν ἐκάστου ψευδωνύμου ἀριθμὸς σημαίνει πόσας ψήφους ἔλαβε).

- Ἀθήνης Εὐζώνος, 277.
Ἀμάραντος Δόξα, 109.
Ἀναγεννηθεῖσα Ἑλλάς, 106.
Ἀνασθηθεῖσα Ἠπειρός, 264.
Ἀττικὴ Δύσις, 196.
Δαρνοσοφίης Ὀλυμπιονίκης, 178.
Δοξασμένο 1912, 81.
Δόξα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, 103.
Ἐθνικὸν Ὀνύμφον, 79.
Ἑλληνικὴ Καρδιά, 289.
Ἑλληνικὸς Στρατός, 82.
Ἑλληνὶς Μήτις, 204.
Ἐπιδοφόρος Ἑλλάς, 272.
Κραυγὴ Νίκης, 218.
Μικρὸ Χελιδονάκι, 61.
Σίφος τοῦ Κωνσταντινου, 78.
Ὀνειρευμένη Ἑλλάς, 256.
Πρόμαχος τῆς Ἐλευθερίας, 233.
Σημαῖα τοῦ Ἀβέρωφ, 95.
Σφραγίδα Νεότης, 54.

Μεταξὺ τῶν 20 τούτων καὶ τῶν ἄλλων 40 ποῦ θὰ ἐπιτύχουν κατὰ τὰς ἄλλας δύο προκριματικὰς ἐκλογὰς τῆς Β' καὶ Γ' Τριμηρίας, θὰ διεξαχθῇ ὁ τελικὸς ἀγὼν τῆς Α', καὶ ὅν θὰ βραβεύσῃ 10 Ψευδώνυμα, ὅσα θὰ πλειοψηφήσουν τότε ἐκ τῶν 60, καὶ 10 Ἐκλογεῖς, ἐκείνοι τῶν ὁποίων τὰ Ψηφοδέλτια θὰ ἔχουν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀδροίσματος ψήφων. Διότι, τὸ ποσὸν τῶν ψήφων ποῦ λαμβάνει ἕκαστος ἐπιτυχὸν ἢ ἀποτυχὸν ψευδώνυμον, τὸ σημαίνει εἰς τὸ ψηφοδέλιτον ἐκάστου ἐκλογεῖος, καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν θὰ τάβρωσι ὅλα, διὰ τὰ ἴδια ποσὶ ἐἶνε οἱ 10 Ἐκλογεῖς, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀδροίσματος, διὰ τὰ τοὺς βραβεύσω.

Οἱ ἀποτυχόντες κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην τῆς Α' Τριμηρίας ἔχουν δικαίωμα νὰ θέσουν ἐκ νέου ὑποψηφίτητα διὰ τὴν προκριματικὴν τῆς Β' ἢ τῆς Γ', ἐὰν φροντίσουν νὰ ἐγγραφῇ ἐκ νέου τὸ ψευδώνυμον των εἰς τὴν ὑπολειπομένην φυλλάδιον τῆς Β' ἢ Γ' τριμηρίας, (ἦτοι ἀπὸ τοῦ 24ου μέχρι τοῦ 39ου) ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ συνήθους δικαιώματος τῆς ἐγγραφῆς τῶν μαθημάτων.

Ἡ ἀποστολὴ Ψηφοδελτίων διὰ τὴν προσεχῆ Β' προκριματικὴν ἐκλογὴν θάρχισεν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ 28ου φύλλου, δηλαδὴ τὴν 1 Ἰουνίου. Καὶ θὰ διαλέξετε τότε νὰ ψηφίσετε ἀπὸ τὰ ψευδώνυμα τῆς Β' μόνον Τριμηρίας, ἦτοι ἀπ' ὅσα ἐφάνησαν ἢ θὰ φανῶν εἰς τὰς Ἐγχαρίσεις τῶν φυλλάδιων 14 ἑως 26.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Εὐροπίδου τὴν 1ην Μαΐου 1913.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΑΓΓΕΛΙΑΣ

Ὅπως εἶπα πολλὰκις, ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον, ἀλλὰ διὰ τελευταίαν φοράν, ὅτι Μικραὶ Ἀγγελίαι προσδλητικαί, ὑβριστικαί, ἀπρεπεῖς ἐν γένει, δὲν δημοσιεύονται εἰς τὸ περιοδικὸν μας. Ἐπομένως ὅσοι στέλλουν τοιαύτας, δὲν πρέπει νὰ ἔχουν παράπονον ὅταν δὲν τὰς ἐγχαίρῃ. Ἢ πληρωμὴ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύῃ κανεὶς ὅ,τι ἐγχαίρει, ὄχι ὅμως καὶ ὅ,τι θέλει. Διότι τὸ περιοδικὸν μας δὲν τὸ διαβάζει μόνον ὁ στέλλων τὴν Μ. Ἀγγελίαν ἢ ἐκεῖνος πρὸς τὸν ὅποιον ἀπευθύνεται αὐτή. Τὸ διαβάζουν ὅλοι. Καὶ φυσικῶς, οὔτε εὐχάριστον εἶναι αὐτοῦς, οὔτε ἐπιποδομητικὸν εἶνε νὰ διαδίδῃ ἀντεγχελίσεις, ὑβρεῖς καὶ προστυχίαι. Αὐτὸ μὴ γὰρ πάντα, καὶ παρακαλῶ τοὺς στέλλοντας Μ. Ἀγγελάς νὰ συμμορφωθῶν, ὅπως συμμορφώνονται καὶ μετ' ὁ Τιμολόγιον τῆς δημοσιεύσεως.

Νὰ εἶνα κορίτσι ποῦ τρεῖ τὴν ὑπόσχεσίν του ἢ ἡ Ἐλευθεροθεῖσα Μικροδονία. Εἶνε ἄρωστη καὶ μοῦ γράφει ἀπὸ τὸ κρεββάτι, μόνον καὶ μόνον διότι μοῦ ὑπεσχέθη νὰ μοῦ γράφῃ τακτικᾶ. Σοῦ εὐχόμαι περαστικά, ἀγαπητή μου, καὶ ἅμα γίνης καλά, νὰ πᾶς στὸν ὄδοντοῦστράτον νὰ σοῦ βγάλῃ καὶ τῆς ἄλλες ρίζες. Δὲν κάνει νὰ μένουν!

Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ, φαντάζομαι τί ὄρατα ποῦ θὰ ἐπέρασε τὸ Πίσχα εἰς τὴν πατρίδα σου, μετ' ὅς γονεῖς σου, καὶ περιμένῃ τὰς ἐντυπώσεις σου. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραποθῆαι διὰ τὸ φρόνημα τῶν μαθημάτων. Εἶνε ὁ κείρος σου, τώρα πρέπει νὰ τὰ μάθῃς. Καὶ εἶνε ὅσα μαθηθῶν ὅλα τὰ παιδιὰ εἰς τὴν ἡλικίαν σου.

Σωτ. Γ. Σ., αἱ συνδρομαὶ τῆς Διαπλάσεως ἀρχίζουν τὴν 1ην καθὲ μῆνος ὥστε εἴμπορεῖς νὰ ἐγγράφῃς ὅποτε θέλεις καὶ ἡ συνδρομὴ σου εἴμπορεῖ νὰ γένει, δὲν δημοσιεύονται εἰς τὸ παρελθόντα εἶνε καὶ μέλλοντα.

Ἡ Αἴθρα τῶν Σπειῶν εἰσέτασε φέτος μιὰν θαυμασταὴν Πρωτομαγιάν, τὴν καλλιτέραν ἀπ' ὅλας εἰς τὴν αἰῶνα, καὶ μοῦ τὴν περιγράφει ὄρατα. Καὶ τοῦ χρότου λοιπόν, νὰ τὴν ἐορτάσῃ ἀκόμη καλλιτέρα!

Σημαῖα τοῦ Ἀβέρωφ, εἶσαι καλὸς παρατηρητής, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖς ἀκόμη τὴν σημασίαν τῶν πραγμάτων ποῦ παρατηρεῖς, καὶ τὰ συμπεράσματά σου δὲν βγαίνουν σωστά. Ἢ πεταλούδα σου ἐπλούτατα εἶχε φθόση εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς της. Καὶ ζεῦρε, ἡ πεταλοῦδες ζοῦν λίγο.

Ἡ Ἀραρὺλλίς παραπονεῖται, ὅτι ἐνῶ εἰς ὅλα τὰ μέρη ὑπάρχουν Μικροὶ Σύλλογοι πρὸς διάδοσιν τῆς Διαπλάσεως, μόνον εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ὅπου ἔχω τόσους συνδρομητάς, δὲν ὑπάρχει κανεὶς. Γίνονται ἀπίστευται, ἀλλὰ ναυγαθῶν. Καὶ μ' ἐρωτᾷ ποῦ πρέπει νὰ ποδοθῇ αὐτό. — Ἄ δὲν εἰςέρω! Εἰςέρω μόνον δεῖ καὶ οἱ συνδρομηταὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρέπει νὰ κἀρουν τὸν Σύλλογον των.

Κρητικοπούλα, ἔστειλα τὴν ἐπιστολήν σου

εἰς τὴν Μεγάλῃν Καρδίαν καὶ ἅμα ἔβη ἢ ἀπάντησις, θὰ σοῦ τὴν στείλω. Ναι, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἴμπορεῖ νὰνταλλάξῃς κάρτες μετ' ἡν Ζιλέ. Ὅθ εἶπω εἰς τὸν Τέλλον Ἄγραν δεῖ σοῦ ὑπερήρεσ ὁ Ἐπιτάσιος τοῦ καὶ ἴδιως ἡ τελευταία στροφῇ.

Σύμπρασις, Μεγάλῃ Καρδίᾳ, ἐκείνα τὰ χρόνια, νὰ ἔχω ἓνα ὄμιλον συνδρομητῶν ἐκτικῶς ζωηρῶν, ποῦ γαλοῦσαν τὸν κόσμον ἐπὶ Ἀλληλογραφία. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι τὰ σημερινὰ μοῦ παιδιὰ εἶνε ὀλιγώτερον ἐξοπνα. Ἀπεναντίας!... Μόνον ποῦ παραμελοῦν τὴν Ἀλληλογραφίαν χάριν τῆς Σελίδος.— Ὁρατα ἢ ἰδέα σου, ἀλλὰ ὄχι πρακτικῇ νομίζεις δεῖ θὰ ἐπιλοῦντο αὐτὰ τὰ τουρίδια; Τί λέγει καὶ ἡ μαμμά σου ποῦ με διαβάζει τακτικᾶ; Πέ της, δεῖ αὐτὸ μετ' ὀλοκαῖσι πολλῶ.

Πολλὸ με συνεκίνησεν ἡ πρώτη ἐπιστολή σου ἀπὸ τὰ ἑλευθέρα Γιάννενα, Ἐξωζώναι! Τί ὄρατα ποῦ μοῦ περιγράφεις τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς ἀπελευθερώσεως! Ναι ὅλα αὐτὰ τὰ εἶδα εἰς τὰς ἐφημερίδας! Ἄλλὰ ἔχουν ἄλλην χάριν, ὅταν μοῦ τὰ διηγήσῃ ἓνα Ἑλληνόπουλο τῶν Ἰωαννίνων.— Τώρα ποῦ εἶσαι ἐλευθερὸς, θὰ μοῦ γράφῃς συχνότερα;

Πράγματι Φάων, ὁ Μικρὸς Τόξκειν ὁ βασιτάξ 53 φυλλάδια, διότι τόσα Σάββατα ἔχει τὸ εἶος μας αὐτό. Ἄν ἔγραφες λιγὰκι καθαρώτερη. Ἐῦρεῖς διατὶ τόσον σπάνια σοῦ δημοσιεύονται ἔργα σου εἰς τὴν Σελίδα; Διότι εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ τὰντιγράψω. Καὶ δὲν ἔχω πάντοτε καιρὸν. Ἐπιτέλους βάζε κανένα ἄλλον νὰ σοῦ τὰ γράφῃ. Εἶνε κῆμα νὰ ἐγχαίρῃσαι, νὰ κληρονομεῖσαι καὶ... νὰ μένης ἔξω.

Βολκότιμο Καραῖν, χαίρω πολύ ποῦ σὺ ὠφέλησε ἡ συνταγὴ κατὰ τῆς τεμπλικίας... Ναι, τὸ τετραδίου ἐλήφθη. Νὰ ἴδω ὅμως, ὅ διαρκέση ἡ θεραπεία καὶ θὰ μοῦ γράφῃς συχνά;

Βάρκα τοῦ Κανάρη, Σουλβία, Καλαμάρι, ποῦ μ' εὐχαρίστησαν τὰ λίγα λόγια ποῦ μοῦ γράφατε μετ' ὀλοβι μόλις πατήσατε τὸ ἐλεύθερο χῶμα τῆς Ἠπείρου. Τί συγκινητικὴ ἐκδρομὴ! Σὰς ἐξήλεφα.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνομαι: Ποιήματα τοῦ Ρόδου Μοσχολόγη καὶ τῆς Κρητικοπούλας.— Διάφορα τῆς Νέλλε καὶ τῆς Ποιμονικῆς Φλογέρας.— Ἐνα πρῶτ' ἐπὶ χωρίῳ τῆς Ἐθνικῆς Παιδαγωγικῆς.— Ἡ Ἐορτὴ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τῆς ἀναμέσεως τῆς Θελήσεως.— Ἀνεκδοτα καὶ ἄλλα μικρὰ διάφορα διαφόρων.

Ἀποφρίπτονται: Μετὰ τὴν μάχην (ἐκτενέ, καὶ τὸ ὄφος ἀπειροποίητον).— Ἡ Πίσχα (σχολαστικὴ γλῶσσα) ἔπειτα ποῦ τὰ εἶδαμε μετ' ἡ χιόνια!— Ἡ Ἄνοιξις καὶ ὁ Ἄμνησις.— Τὸ φεγγάρι καὶ τὰ ἄλλα τοῦ ἴδιου.— Πρωτομαγιά.— Ἐνα ποῦ Ἡμερολόγιον μου (ἄτεχνα).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀναθεύεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀναθεύματα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1913.— Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α. ἢ νήκων εἶνε ἀδύνατα, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: Ἑλληνικὸν Αἰσθημα, ἢ Ἀθάναιος Ἑλλάς ἢ. (τί σὰς μέλει;) Γενναῖος Πυροβολητῆς ἢ. (Κ. Κ.), Ἄγγελος τῆς Ἐλευθερίας ἢ. (Δ. Χ.), Εὐζώναι ἢ. (Θ. Κ.), 21η Φεβρουαρίου ἢ. (Κωνσταντὸν Κόμμα), 26η Ὀκτωβρίου ἢ. (Κωνσταντὸν Κόμμα).

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταλλάξουν: ἢ Ὑψηλὴ Ἰδέα (0) μετ' ἡ Κρητικοπούλα Ἄγραν, Μάρτινα τῆς Ἐλευθερίας, Νέλλε.— ἢ Ἀθάναιος Ἑλλάς, (0) μετ' ἡ Μινίον, Δόξαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, Ἄγρασον Χ. Πυγμαλίονα, Ἄγραν.— τὸ Σύμβολον τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἔστειλα τὴν ἐπιστολήν σου

νισμοί (0) με Κερκυραϊκήν Αίθρα, Γλυκοχάρμα, Αήτητον Εύζωνον, Μελαγχολικήν Ονειροπόλον, Αφελή Σανδοβλάν, Αιρόμητον Σωφραζέταν, Ημιόλιαν, Εύγενές Ίδαρυιόν, Σελβίαν—δ' Ελληνικός Στρατός (0) με Τσουκνίδα, Μπομπουλίαν, Απελευθερωθείσα Ελλάδα—ή Μπαροτοκαπνισμένη Γαλανόλευκη (0) με Λαφροσεφί Νίκη, Ελληνική Νίκη, Αμάραντον Δόξαν, Κάριμεν, Σελφίδα—ή Ελευθερωθείσα Μακεδονία (0) με Τσουκνίδα, Τσούχραν, Αιρόμητον Σωφραζέταν, Κόρησαν Καταί.

Η Διάπλασις ασπάζεται τούς φίλους της: Γενναίον Ποροβολήτην (μά τ' ελαμην' αὐ λύσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν δημοσιευθῆ, γίνονται πάντοτε δεκταί) **Εὐγενές Ίδαρυιόν** (βραβεῖον ἔσται, φωτογραφία ἐλήφθη) Λαφροσεφί Κουανόλευκον (ἐλήφθη) Ἰσηλίαν Ἰδέαν (ἔσται, εὐχαριστώ) Νηρηίδα τοῦ Μενίλου (ἔσως νὰ εἶγεν ἄλλοτε φέτος δὲν ἔχει) Πατριωτικὸν Πόθον (ναί, γράφε μου) Αἰρόμητο Εὐζωνάκι (ἔξυπνη ἢ Μαγική Εἰκόμη σου ἀλλὰ κακοσχεδιασμένη πῶς νὰ τὴν δημοσιεύσω;) Αἶθρα τῆς Προγυίου (γνωστότατον τὸ Διηνυγμῶ σου στείλ' μου κανένα ἄλλο) Εὐθύμον Βουκοπούλιον (τὸ ψευδοῦσιν σου ἰσχύει μᾶλλον τέλους Νοεμβρίου, ἀρκεῖ νὰνανεώσης ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν σου διὰ τὴν Β' ἔξαμηνίαν) Σανθὴν Ἑλληνοπούλιαν (ἔλαβα, εὐχαριστώ) Ἐνδοσιώδη Ἑλληνα (ἔσται) Δύναμιν τῆς Θελησῶς (καλὴ διασκέδασι στὴν ἐξοχὴ περιμένω) Ἡρωϊκὴν Σάμον (ἔσται, δὲν θάρρησον) Ἐθνικὴν Παλλαγέσιαν (ἔστωι κ' ἐγώ, ἔλοι, ἔλπει, δὲν δέχονται ἀνταλλαγῆν δι' αὐτὸ πρέπει κανεὶς νὰ προτείνῃ εἰς πολλοὺς) Ἀγγελικὴν Ι. Σ. (φωναί, πρέπει νὰποῦναι καὶ εἰς αὐτὸ τὴν μητέρα σου, ναί, πολὺ εὐχαριστῶς θὰ διαβῶ τὰ γράμματά σου, ὅποτε θέλεις νὰ μοῦ γράψῃς) Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων (ἔσται) φωτογραφία ἐλήφθη) Πατριῶ Νησιόπουλο (εὐχαριστῶ πολὺ) Φοῦλι (ἔχει καλῶς) Πανελλήριον Ονειρον (αὐ παραγγέλλαι σου ἐξετελέσθησαν) Ποιμενίδα τοῦ Αἴνου (ἐρωτώτατον τὸ γράμματί σου) Ρελειτῶν (ὁ κ. Ξενοπούλος, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἐπέγραψε τὸ δελτάριον καὶ σοῦ τὸ ἐπέστρεψεν ἄλλοτε, καὶ πολλοὺν αὐτὰ τὰ δελτάρια μὲ τὴν εἰκόνα του; ἤθελα κ' ἐγὼ νὰ πάρω μερικὰ) Απελευθερωθείσαν Μυτιλήτην, Μεγαλόφροναν Κωνσταντινον, Αἰματοβαμμένην Κουανόλευκον κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 1ην Μαΐου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

187ος Διαγωνισμὸς Δύσεων Ἀπριλίου-Ἰουλίου

(Αὐ ὁσας δεκταί μέχρι τῆς 21ης Ἰουλίου, ἄλλα καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ).

239. Δεξιόγραφος

Ἄν θεῶς τιγος τοὺς πόδας; Μ' ἄνη εἴσωα στολίσθη, Μίαν βασιλισσαν ἀρχαίαν Καὶ θραϊκὴν θάνατῆσις

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λαφροσεφίτου Στρατηλάτου

240. Μεταγραμματισμὸς

Ἄν Ἐθβαίον βασιλέως Μεταβάλης τὸν λαμπόν, Ἀθηναῖον, φίλε λῦτα, Θὰ ἰδῆς δημαγωγόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σχοινοστολιστοῦ Κίου

241. Ἀναγραμματισμὸς

Εἴμαι πόλις τῆς Ἡκείρου Ὅπως ἔχω ἄν μάφισις,

Μὰ πηγαίνω στὴν Αὐστρία Ἄν μὲ ἀναγραμματισίς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐν Τούτῳ Νικα **242. Ρῆμβος**

- * = Σύμφωνον.
- * * * = Χρονικὴ διαίρεσις
- * * * * = Θασματοποιός
- * * * * * = Μυθολογικὸν ζῶον
- * * * * * = Τόξαντιον τῆς θγείας
- * * * = Κτηρικόν
- * = Σύμφωνον

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νέλου

243. Ἐπιγραφὴ

Π					Ε
Ρ	Α			Σ	Ζ
Ο	Δ				Ι
Τ	Ν			Υ	Ρ
Ο	Ε	ΜΗ		Ο	Α
Υ	Δ			Α	Κ
Τ	Ε				Μ

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλευθερωθείσης Ἑλλάδος

244. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων

Διόθημα — ἀντωνυμία = ζῶον. Ἴππερος — ἀντωνυμία = ἄνθ. Ἄθροισμα ὑπολοίπων: Ἀρχαία χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρώιδος τοῦ 21

245. Τριπλὴ Ἀκροστιχίς μετὰ Ποιήτης Ἀκροστιχίδος

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν πάλιν τῆς Μακεδονίας, τὰ δὲ ἄλλα γράμματα στοιχεῖον (κατὰ τὸν δημῶδη τύπον τῆς λέξεως) καὶ τὰ τρίτα ἰχθύων. Τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἕξιν, ἀποτελοῦν τὸ ἔνδυμα τῶν ζῶων:

- 1, Ἀρχαῖος ληστής. 2, Θεά. 3, Ὑπόγειος γάρου. 4, Ποταμὸς περίφημος. 5, Παιγνιόχαρτον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ρόδου Μοσχοβόλημα

246. Φωνηεντόλιπον

Σν-θ-ο-ρ-α-θ-κ-ν-τ-ς-ρ-γ Ἐστάλη ὑπὸ Ἀγνής Σ. Τουλαικίδου

247. Γρίφος

	Τ	Τ	Τ	
	Τ	Τ	Τ	Βαλῆν
φ+Πόνου ρ'	Τ	Τ	Τ	Οὐρά,
	Τ	Τ	Τ	Οὐρά
	Τ	Τ	Τ	ν
	Τ	Τ	Τ	

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγα

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 10

103. Ἄπρον (ἀπ' ἴον)—104. Μαῦρον-μύρον.—105. Λάμα-λάμα.

106. Ν Κ Σ 107. ΜΑΣΣΑ-ΛΙΑ (Ἀραλία, Σαλαμίς, λόμα, Ἰλιάς).—108-

ΕΥΡΗΠΙΔΗΣ 112. Διὰ τοῦ Ἄλφου, πῖλος (ἢ λίπος)λύκος, πόλος, ἄλος.—113

Π Α Λ Σ ΝΑΠΟΛΕΩΝ (Νάρον, φἈσιανός, ἸαΠονία, ΜαρΟκον, Οὐράλια, ΠολυξΕνη, Προσείδων, ΛουθινοΝ.)

—114. Μηθένα πρό τοῦ τέλους μακάρις.—115. Γυναίξί κόσμον ἢ σήγῃ φέρει (γιν εἰς οἶκος—μὴν εἰς γ-ῦφ' ἔρι.)

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διακόσεως τοῦ 1912, κόκκινα μὲ χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ
Δ. Ε. ΒΑΛΑΚΟΥ
(Ἡρώην Ἀτλαντινοῦ καὶ Χιαβιάδα)
'ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΕΙΑΣ'
(Συλλογὴ Ποιημάτων)
Ἀποστέλλεται ἀσφαλῶς διουρηθῆσθε ἅμα τῇ λήξει τοῦ ἀντιτίμου φρ. 2 Γράφεται: D. E. VALAKOS 71-77 Park Place NEW YORK, U.S.A.

Τὸ κ. Ε. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ, τοῦ συνεργάτου μας **ΕΨΙΛΟΝ:**
"Τ' ΑΞΕΧΑΣΤΑ,"
(Ἀναμνήσεις τοῦ 1897)
τιμώμενα διὰ πάντα ἄλλον δραχμὰς δύο, παρέχονται εἰς τοὺς συνδρομητάς καὶ ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμῆς καὶ ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομενα, ἀντὶ φρ. 1,10.
Αὐ παραγγέλλαι, συνοδευόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, πρὸς τὸ Γραφεῖόν τῆς Διαπλάσεως.

ΔΑΡΥΓΓΟ-ΩΤΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατεία Ὀμονοίας
Ὅδος Λάδρου 8α
Ἦραι ἐπισκέψεων 10—12 καὶ 3—5

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 21ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἰδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 185)
ἈΘΗΝΩΝ: Εὐθύμον Βουκοπούλα, Ἀνρόμητος Σωφραζέτα, Ἄντ. Γ. Στυλοπούλος, Γεωργ. Δ. Μουρτζίνος, Γ. Πακαδογιάννης, Α. Ι. Τούτις, Δ. Παυλίδης, Γεωργ. Ἀντιθέου, Κούλα Αἰ. Γερογιάννη.
ΑΡΓΟΥΣ: Ἀδ. Α. Παναγιωτοπούλου.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ναθαλία Καραντζή.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἐνας χωρίς διουρηθῆσθ (20,21).
Ἀθανάσιος Α. Κανιάς, Μάρτα Ι. Γεωργιά, Π. Βλάσης, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ: Ἀιρόμητο Βεζονάκι, Σπαστιάνης (20).
ΜΟΝΤΡΕΥΣ (Ἑλβετίας): Σοφία Α. Βελίγη (19), Ἀλέξανδρος Α. Βελίγη (20).
ΠΑΤΡΩΝ: Πατριῶ Ναυτοπούλου.
ΠΥΡΓΟΥ: Φωφὸ Σ. Χαρίτων, Ὀλγα Θ. Πιτσινή, Νικολέτα Κ. Ντάλι, Γεωργία Κ. Ζωρά, Ἰωάννα Θ. Σπυροπούλου, Μαρία Ἀλφοντίνα, Γεωρ. Θ. Παπαχριστοπούλου.
ΣΑΜΟΥ: Κόστας Δ' Σμαράς, Σύμβολον Χριστιανισμοῦ, Νίτσα Δ. Σμαράς, Μεγαλοδιδασκάλος ΦΙΛΙΑΤΡΩΝ: Νικ. Α. Κόης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Φωφὸ Αἰ. Ζώραν, Γ. Ι. Καίμακοβις, Δ. Ε. Ὀλύμπιος, Κ. Ι. Σπανός, Κούλα Σ. Μάλλου, Ἐλένη Σ. Φωργιά.
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τῶν εὐργάντων ὀδῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήρωθη ὁ ἐν' Ἀθήναις Γ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, ὁ δὲ διουρηθῆσθ διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Μαΐου.